

Det ses saaledes, at Amtsforvalteren i Frederiksborg har paa den Maade foruden sin faste Indtægt en aarlig Indtægt af 10,000 Kr., hvilket jo ikke er ganske ubetydelige Penge, der selvfølgelig burde flyde ind i Statskassen ligesom Retssportlerne, mod at den faste Løn blev forhøjet noget. Thi det vilde jeg finde baade naturligt og forsvareligt især i Forhold som disse, ikke at være knap med Normeringen af den faste Løn og Kontorholdet. Det er jo nemlig et ganske umaadeligt pekuniært Ansvar, disse Embedsmænd have. De kunne i Grunden ikke forlade deres Embede en eneste Dag med Tryghed, thi de maa da overlade saa umaadelig mange vigtige Forretninger især af pekuniær Art til Underordnede, som ikke ere istand til at stille nogen passende Kaution for de Oppebørslere, der gaa gennem deres Hænder, saa det er et overordentlig bekvæmligt Øverd, som disse Folk røgte. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det Udvalg, som kommer til at behandle denne Sag, at tage Loven i det Væsentlige, som den er, kun med den Forandring, at Sportelindtægterne skulle bortfalde og forandres til fast Gage.

Masmusen: Jeg tror ikke, at vi ved at behandle dette Lovforslag, ved at tage Bestemmelse om Amtstuerne behøve i den ene eller anden Retning at behandle det som et politisk Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at de politiske Forhold ere saadanne, af man ikke kan føre Noget igennem; men efter min Mening er dette Spørgsmaal ikke et politisk Spørgsmaal. Hvad det gjælder om, er, hvad der kan baade Staten mest, og hvad der mest er i Befolkningens Interesse. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Lange) er kommen tilbage til det, som Udvalgets Prælat havde foreslaaet, da det Lovforslag, som nu er gjældende Lov, var til Behandling. Jeg tror dog ikke, at vi vilde kunne være ganske trygge ved, hvad der dengang var foreslaaet. Det blev dengang bestemt i Loven, at, hvad der var ud over i Amtstue i en Amtsrådskreds, skulde nedlægges. Jeg erindrere tydelig, at jeg strax gjorde opmærksom paa, navnlig for den Egns Bedkommende, hvor jeg hører hjemme, hvor uheldig Folk der vilde blive stillede, hvis Amtstuen blev nedlagt. Jeg protesterede og gjorde, hvad jeg kunde, for at faa noget Andet sat i Stedet. Der blev ogsaa indrettet en Filialamtstue i Ods Herred i Stedet for den Amtstue, der tidligere var der, og vi have flere Steder gjort det Samme f. Ex. ogsaa med Hensyn til Ringhøbing, hvor der ligeledes blev oprettet en Filialamtstue. Det viste sig nemlig, at man ikke ret vel kunde undvære disse Oppebørselssteder, navnlig i Befolkningens Interesse, for at Befolkningen ikke skulde faae altfor meget Besvær ved at maatte reise en lang Vej naar den, skulde betale sine Statter og Afgifter, eller afgjøre nogle af de mange Sager, som man pleier at afgjøre paa Amtstuerne. Jeg tror alt-

sa, at man af Hensyn til Befolkningen og i Sagens Interesse ikke just skal være altfor ivrig for at søge at nedlægge disse Institutioner, da jeg tror, at det vil være til stort Besvær for Befolkningen i mange Tilfælde. Derfor man nu, saaledes som den gjældende Lov bestemmer, vilde nedlægge de Amtstuer, der ere fastsatte, og man saa vilde oprette andre Anstalter f. Ex. Filialamtstuer istedet, tror jeg ikke, at det vilde være til stor Fordel for Statskassen. Jeg har havt Leilighed til som Medlem af de Udvalg, der have behandlet disse Sager med visse Mellemlum, at se, at den Besparelse, der vilde være at opnaa, er saa godt som ingen. Som den ærede sidste Læser omtalte, kan der være Tale om muligvis at spare en Pension; men jeg gaar ud fra og antager, at naar en Mand i mange Aar har været ansat i Statens Tjeneste som Bestyrer af en Filialamtstue, og han er bleven slidt saaledes op, at han ikke kan bestille Mere, og hans Lønning ikke har været saa stor, at man kan tænke sig, at han har lagt synderlig Meget op til de gamle Dage, vil hverken Rigsdag eller Regjering negte ham en ekstraordinær Pension, naar han kommer med et Andragende dertil. Det har jo ved flere Leiligheder viist sig, at vi have givet ekstraordinære Pensioner til Folk, der have havt upensionerede Bestillinger, og derfor tror jeg ikke, at det vil kunne være til stor Besparelse. Det kunde derfor fortjene Overveelse, om vi skulle blive ved i den Retning, vi sloge ind paa i 1870. Et andet Spørgsmaal, min ærede Nabo til venstre (Madsen) nævnte, da han havde Ordet, kunde det jo være, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at foretage en Omfordeling af Amtstuedistrikterne og henlægge nogle Dele af Amtterne til et Amtstuedistrikt, som nu ere under et andet. Om dette vilde være hensigtsmæssigt og i Befolkningens Interesse, kan jo være et Spørgsmaal, der fortjener Overveelse. Som den ærede Læser nævnte, kunde der jo ogsaa muligvis være saadanne mindre Amtstuer af ringe Omfang, som det kunde være hensigtsmæssigt at slaa sammen til een, hvor der før var to. Det er iøvrigt Noget, som jeg ikke har tænkt saa Meget over, men det er jo et Spørgsmaal, der kunde forhandles med den ærede Minister. Jeg tror altsaa ikke, at man just skal gaa ud paa at befærliggjøre Folk Forholdene mere end nødvendigt ved at nedlægge disse Anstalter, idet Folk da ville faae mere Besvær med at betale deres Statter og Afgifter. Selv om det skulde være lidt mere bekvæmligt for Staten, tror jeg dog hellere, at man skulde lade være med at nedlægge disse Amtstuer end ved en Forandring forarsage store Ulemper for Befolkningen, som ikke ere tilstede for Liden. Jeg er altsaa ikke ganske enig i, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Lange) udtalte i den Retning. Jeg vil ende med, hvad jeg begyndte med, at jeg ikke anser dette Spørgsmaal for politisk; det er et